

Pirineii Occidentali – Atlantici

Scris de dr. Peter Lengyel

Sâmbătă, 31 Martie 2012 21:36 - Ultima actualizare Miercuri, 16 Mai 2012 13:18

Munții Pirinei reprezintă o zonă interesantă geomorfologic și peisagistic, biogeografic... delimitând Peninsula Iberică la granița dintre Spania și Franța. Pirineii se întind de la Marea Mediterană la Oceanul Atlantic, pe o lungime de cca 430 km. Vârsta acestor munți este mai mare decât a celor din lanțul Alpino-Carpato-Himalaian, Pirineii fiind înălțați în urmă cu 100-150 milioane de ani, prin cutarea sedimentelor aflate între blocul iberic ce se apropia de uscatul francez. Cele mai înalte arii ale Pirineilor sunt în zona centrală, existând peste 50 de vârfuri mai înalte de 3.000 de metri, cel mai înalt ajungând la 3.404 m altitudine. Pe înălțimile flancului nordic al zonei centrale există și acum ghețari activi, astfel că mai sus de 2700-2800 m zăpada nu se mai topește pe versanții nordici. Circurile glaciare create de ghețari ai trecutului sunt mult mai răspândite, mai cu seamă în sectorul occidental. Pirineii Occidentali (Atlantici), pe lângă granite prezintă și roci calcaroase; altitudinal ei devin din ce în ce mai coborâți către vest, unde ajung până la coastele atlantice. Uriașa cantitate de vapori proveniți dinspre Atlantic crează în Pirineii Occidentali un climat umed, bogat în ploi și zăpadă. Păduri întinse, stâncării, grohotișuri, pâraie, văi umede, peșteri, un peisaj interesant. Există pe aici variate specii de plante endemice.

Dintre animale, există o salamandră endemică, *Euproctus pyrenaicus*, iar *Galemys pyrenaicus* este un mamifer mic endemic în zonă. Ursul din Pirinei a fost vânat până la cvasi-extincție, în anii 1990... au mai rămas 4 exemplare; din Slovenia au fost aduse 3 exemplare în 1996, și eliberate în Pirinei. Capra ibex din Pirinei (*Capra pyrenaica pyrenaica*) a dispărut la 6 ianuarie 2000, când ultima femelă, numită Celia a fost ucisă de un copac; în urmă cu câteva secole taxonul era reprezentat de de populații viguroase, pe la 1900 au rămas sub 100 de exemplare iar apoi efectivul a scăzut și mai mult..., încât după 1910 niciodată nu au fost peste 40 de exemplare... Nu se cunoaște cauza acestei degradări și ... dispariții, dar evident că braconajul a avut un oarecare rol. În 2009, un exemplar clonat a trăit o scurtă perioadă... după naștere, 7 minute. În vara anului 2003, UNESCO Pro Natura (România) și UNESCO Etxea (Spania) au organizat un schimb de experiență în care tineri interesați de conservarea biodiversității au avut ocazia să viziteze mai multe arii protejate, unde au putut observa realitățile locului, au avut discuții cu experți locali șamd: Rezervația Biosferei – Parcul Național Munții Rodnei, Rezervația Biosferei Urdaibai, Parcul Natural – Rezervația Biosferei Bardenas Reales, zone montane din Pirineii Occidentali etc. Aceste imagini au fost făcute în acea vizită din 2003, în Pirineii Occidentali (imagini diapozitive scanate).

@ dr. Peter Lengyel

Sursa:

www.peterlengyel.wordpress.com

Pirineii Occidentali – Atlantici

Scris de dr. Peter Lengyel

Sâmbătă, 31 Martie 2012 21:36 - Ultima actualizare Miercuri, 16 Mai 2012 13:18

